

lægge en Protest, naar det ærede Medlem sluttede med at sige, at den Motivering, jeg i Anmærkningerne til Finansloven har givet af den her omhandlede Bevilling, skulde være noget af det tyndeste, som det ærede Medlem havde set præsteret for Rigsdagen. Jeg vil dertil kun sige, at jeg rigtignot tror, at det er det ærede Medlems Kendskab til Konsulentgerningen og det ærede Medlems Gennemlæsning af det omhandlede Afsnit af Forslaget, der er lovlig tynd. Hvis den ærede Taler læste disse Anmærkninger noget nærmere igennem, vilde han have set, at vi have en Konsulent i Svineavl, og han vilde i saa Fald have sparet den Forbavelse, hvormed han udbrød: Hvem skal staffe Assistenterne denne Viden? Det skal selvfølgelig Konsulenten i Svineavl. Der var ogsaa mange andre Besynderligheder i, hvad det ærede Medlem sagde, men dem skal jeg som jagt lade ligge. Hvad dette Forslag gaar ud paa, er simpelt dette: Vi have for Djebliffet en Konsulent i Svineavl, nemlig Konsulent Mørkeberg, og han har, hvad de ærede Medlemmer ville vide, der have læst den sidste Marsberetning om Konsulentvirksomheden, særlig i forrige Aar udført et meget stort Arbejde paa Svineavls Omraade. Men ved Siden heraf er han tillige Konsulent for det røde danske Kvæg. Nu have Forholdene udviklet sig saaledes, at disse to Serninger ikke mere kunne forenes paa en Haand; hver for sig er bleven saa stor, at den kan lægge Beslag paa en Mands Tid. Derfor maa vi ønske at faa en særlig Konsulent for Svineavl, men da der, saa vidt man kan skønne, for Djebliffet ikke er nogen dertil egnet, tilstrækkelig uddannet Mand, gælder det om at staffe Mørkeberg en Medhjælp. Det er til denne, jeg har søgt de 2,500 Kr., idet jeg nærmere har angivet, hvorledes Medhjælpen under de nuværende Forhold kunde ydes, da man ikke tror at kunne finde en Mand, der egner sig til Uddannelse og heller ikke en enkelt Mand, der egner sig til Medhjælp for Mørkeberg paa dette Omraade. Der er vist ikke noget særlig besynderligt ved dette Forslag, og jeg tror egentlig heller ikke, at det vilde have fundet nogen Modstand her i Salen, naar der ikke, mærkelig nok, var en ikke saa lille Mistemning til Stede her over for Konsulentvirksomheden i sin Helhed. Jeg skal da minde ærede Medlemmer om, at Konsulentvirksomheden jo ingenlunde er skabt af Regeringen — saaledes blive Bevillingerne jo i det væsentligste opfattede, naar de komme frem her — men derimod af Landboforeningerne. Det er dem, Landbrugets egne Repræsentanter, der i sin Tid have begyndt med selv at have private Konsulenter, og

som, efter at dette var gaaet i en Række af Aar, og Trængten til Konsulentvirksomheden var vokset op, henvendte sig til Staten for at faa Støtte til en udvidet Konsulentvirksomhed. Med Hensyn til Bevillingerne hertil har Regeringen ikke gjort noget Skridt, uden at man var sikker paa, at man havde Landboforeningerne og Landbruget bag ved sig. Skulde den Tid komme, da det er den almindelige Mening i Landbruget, at man nu ikke behøver at gaa videre i denne Sag, eller at man nu endog saa kan undvære Landbrugskonsulenterne, kan man ophæve Landbrugskonsulentinstitutionen, og naar denne Mening finder sit Udtryk paa rette Maade gennem Landbrugets Organisation, altsaa gennem Landboforeningerne, kan jeg forsikre ærede Medlemmer om, at Regeringen til den Tid ikke vil tøve et Øjeblik med at slaa en Streg over de Bevillinger, som vi nu have til Landbrugskonsulentvirksomheden. Men indtil dette er godt gjort, synes jeg rigtignot, at vi skulde søge at holde Landbrugskonsulentinstitutionen i det Spør, som den hidtil er bragt ind i, at vi ikke nu skulde lade den komme i Forsald ved at stille den paa knap Lønning og knap Underhold. Det er i Tillid til, at man har villet forsette det Værk, som Landbruget selv har grundlagt, at jeg har foreslaaet denne Bevilling og søgt at motivere den saa godt, jeg har kunnet. Jeg tror, som jagt heller ikke, at jeg havde fundet Modstand, naar der ikke var denne Understrøm af Mistemning mod Konsulentinstitutionen i det hele, som er til Stede paa enkelte Steder — og saa er der kommet det Uheld til, at jeg har talt om, at Medhjælpen skulde søges blandt Dyr lægerne. Ogsaa der har jeg mødt en Uvilje, hvorom jeg ganske vist ikke havde nogen Anelse. Det laa meget nær for os at henvende Blikket paa Dyr læger, naar det gjaldt om Hjælp til Husdyrsbrugskonsulenterne; thi de Konsulenter, vi i denne Retning have, ere jo Dyr læger, og det kan ikke godt være andet, end at det, der skal udøve denne Gerning, maa have en videnskabelig Uddannelse, som netop haves derigennem, at man har underkastet sig Dyr lægeetsamen. Jeg tror, at det vil være til Glæde, hvis man nu nægter denne Bevilling, og jeg skal meget anbefale Tinget at følge mig her, give mig Bevillingen og overlade til mig at anvende den saa godt, som det er muligt. Det blev fra det ærede Medlem fra Randers Amts 3dje Valgkreds (Skarup) udtalt, at det vistnok vilde være heldigt, om man kunde ansætte en Konsulent, der baade var Konsulent med Hensyn til Svineavlen baade for Landbruget og for Svineslagte-